

РЕШЕНИЕ

№ 5251

гр. София, 20.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 27.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **4704** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.
Образувано е по повод решение № 6460 от 01.06.2020 г. по адм. дело № 13720/2018 г. по описа на ВАС, Трето отделение, с което е отменено решение № 5404 от 14.09.2018 г., постановено по адм. д. № 8304/2017 г. по описа на Административен съд - София-град, Трето отделение, 49 - ти състав и е върнато делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на АССГ, съобразно указанията, дадените в мотивите на съдебния акт, и произнасяне по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], „У. С. БГ“, ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], р-н“Л.“, [улица], ет.6 срещу Решение № Ц-19/01.07.2017 г. на КЕВР, в частта му по раздел V, т.3.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на решението в оспорената част, поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона, както и евентуална негова нищожност. Моли се решението в атакуваната част да бъде

отменено като незаконосъобразно. В хода на съдебното производство жалбоподателите, редовно призовани, се представляват от адв. Д., която поддържа жалбата и предлага същата да се уважи. Претендира сторените разноси.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован се представлява от юрк. Р., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение от всеки един от жалбоподателите и прави възражение за адвокатския хонорар претендиран от тях..

Заинтересованата страна, Е. системен оператор ЕАД /Е. ЕАД/, редовно призован, се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата и предлага да не се уважава. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение, в раздел V, т. 3, считано от 01.07.2017г. е утвърдена цена на [фирма] за достъп до електропреносната мрежа (без ДДС), която се дължи от производителите на електрическа енергия от слънчева и вятърна енергия, присъединени към електропреносната и електроразпределителните мрежи, за цялото произведено количество електрическа енергия, в размер на 6,68 лв./MWh, при следните ценообразуващи елементи

-необходимы годишни приходи 19 371 хил. лв.;

-количества електрическа енергия - 2 898 300 MWh;

Видно от приложената административна преписка, приложение към делото, производството пред КЕВР е образувано по заявления от Е. ЕАД от 31.03.2017 г., с вх. № Е-13-41-38/31.03.2017г. за утвърждаване на цена за достъп за производители на електрическа енергия, произведена от слънчева или вятърна енергия, която се изкупува по преференциални цени за регулаторен период от 01.07.2017г. до 30.06.2018г. Към заявлението са приложени предложение относно утвърждаване на цена за достъп до електроразпределителната мрежа за производители на електрическа енергия, произведена от слънчева и вятърна енергия; справка за цената за достъп до електропреносната мрежа, за производители на електрическа енергия, произведена от слънчева и вятърна енергия; обявление за намерение за изменение на цената, съгласно чл.36а от Закона за енергетиката и параграф 3 от преходните и заключителните разпоредби на Наредба № 1/14.03. 2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия.

Във връзка с постъпилите в КЕВР заявления за утвърждаване на цени на електрическата енергия, включително и това на Е. ЕАД, със заповед № 3-Е-68/40.05.2017г. на Председателя на КЕВР е сформирана работна група, която да извърши анализ на данните, съдържащи се в подадените заявления, и въз основа на него да извърши регулаторен преглед на дружествата-заявители и съответно да изготви доклад и проект на решение. Такъв доклад с вх.№ 311 е изготвен на 26.05.2017г., а на 31.05.2017 г. е разгледан на закрито заседание на КЕВР, видно от извлечение от протокол № 112 от същата дата. В доклада на работната група е предложена цена за достъп до електропреносната мрежа за производителите на електрическа енергия, произведена от слънчева или вятърна енергия, в размер на 6,68 лв./MWh.

С решението си за приемането на доклада от 31.05.2017 г. КЕВР е приела доклад с вх.№ 311/26.05.2017г., относно утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ и е насрочила открито заседание на 06.06.2017 г., като докладът и датата на открито

заседание са публикувани на страницата на Комисията.

На 31.05.2017г. на интернет страницата на КЕВР е оповестено, че на 06.06.2017г. от 10.00 часа в сградата на КЕВР ще се проведе открито заседание, относно доклад за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“.

На 06.06.2017г. е проведено открито заседание на КЕВР с участието на заявителите, на което е разгледан докладът на работната група и е насрочено закрито заседание на 09.06.2017г. за приемане на проект на решение за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“ и за насрочване на обществено обсъждане.

На 09.06.2017г. на интернет страницата на КЕВР е оповестено, че на 13.06.2017г. от 14.30 часа в сградата на комисията ще се проведе обществено обсъждане на проект на решение за утвърждаване на цени в сектор „Електроенергетика“. Във връзка с общественото обсъждане от енергийните дружества са постъпили становища и възражения в законоустановения 14-дневен срок, като такива са постъпили и от производители на енергия от вятър и слънце, както и от Българска ветроенергийна асоциация.

Видно от извлечение от протокол № 136 от 01.07.2017г., на същата дата е прието процесното решение. В протокола е отразено, че решението е взето с 6 гласа „за“, от които 4 гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

В хода на съдебното производство като доказателства по делото като доказателства материалите, намиращи се в адм. Дело № 8304 по описа за 2017 г. на АССГ и л адм. Дело № 1370 по опис за 2018 г. на ВАС, трето отделение, както и допълно ангажираните от страните.

Във връзка с дадените от касационната инстанция указания, относно добросъвестността на вещото лице В. П., съдът приеме писмено становище от страна КЕВР за нейното участие в заседание на комисията и изслуша нейните обяснения, според които тя е провеждала срещи с експерти на КЕВР в качеството ѝ на вещото лице по различни дела. По отношение на посочването ѝ в Протокол № 10 от 20.01.2016 г., вещото лице П. категорично заявява, че е била на среща с работна група по повод на изготвена от нея експертиза, станала основа при постановяването на съдебен акт на ВАС. Съдът приема изнесеното от В. П..

Отново във връзка с дадени задължителни указания от касационната инстанция, настоящият съдебен състав пристъпи към повторно изслушване на трейната СТЕ с участието на вещите лица К. Н. Б., Л. П. Г. и А. К. М. и която бе приета без оспорване от страните. Същата се кредитира от настоящия съдебен състав, тъй като приема, че е изготвена въз основа на приобщения доказателствен материал.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

На първо място съдът намира за необходимо да посочи, че оспореното решение на КЕВР по своята правна същност е индивидуален административен акт и следва да се разглежда като такъв.

Безспорно е известно, че първоначалното производство е образувано по една обща жалба на 24 дружества, които са описани в придрижителното писмо на административния орган по реда на чл. 152 от АПК. Към самата жалба са приложени и вносни документи за заплатена държавна такса на основание чл. 151, т. 4 от АПК. Имайки предвид обстоятелството, че изначално производството е започнало и развило пред АССГ и ВАС с общата жалба на 24 дружества, настоящият съдебен състав

предцени, че няма да бъде процесуално обосновано делото да бъде разделено на двадесет и четири нови такива, тъй като по останалите 23 дела ще трябва да се повторят изначално всички действия, извършени до момента, което ще доведе и до необосновано забавяне на всяко едно от тях.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок от надлежни страни - дружества, производители на електрическа енергия от възобновяеми източници по смисъла на пар. 1, т. 46 от ДР на ЗЕ (същите има сключени договори за достъп до електроразпределителната и електропреносната мрежа с [фирма] и [фирма] (от л. 166, том 1 до л.671, том 2 от адм. дело № 8304/17 г. по описа на АССГ). С оглед представените с нея доказателства се установява, че жалбоподателите са производители на електрическа енергия от възобновяеми източници. Произведената от жалбоподателите енергия се закупува от [фирма] и „Ч. Електро България: АД. Следователно за дружествата е налице пряк и непосредствен интерес от оспорване на решението на КЕВР в частта по раздел V, т.3, в какъвто смисъл е и съдебната практика на ВАС – постановени решения по жалби на производители на електрическа енергия от ВяЕЦ и Ф. срещу решения № Ц-27/2015 г. и № Ц-6/2014 г. на КЕВР и №Ц-19/2016г.

С изменението на ЗЕ (обн. в ДВ, бр. 54 от 2012 г. в сила от 17.07.2012 г.) в чл. 84, ал. 2 ЗЕ е предвидено, че производителите на електрическа енергия са длъжни да сключат договори за достъп с оператора на електропреносната мрежа и/или с оператора на електроразпределителна мрежа, в които се уреждат правата и задълженията на страните във връзка с диспечирането, предоставянето на студен резерв и допълнителни услуги. Легално определение на понятието „достъп“ се съдържа в § 1, т. 15 от ДР на закона, според което това е правото за използване на преносната мрежа и/или разпределителните мрежи за пренос на електрическа енергия или природен газ срещу заплащане на цена. От изложеното следва, че се касае за сделка с предмет достъп до електропреносната мрежа на производител на електрическа енергия от ВИ, който ползва преференциални цени. Тълкуването на разпоредбата на чл. 84, ал. 2 от ЗЕ във връзка с § 197 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката (обн. в ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г., доп., бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г.) води до извод, че законодателят е предвидил условията за достъп да се уреждат с договор между оператора на електроразпределителната или електропреносната мрежа и производителя на електрическа енергия. В този договор следва да се уредят правата и задълженията на страните във връзка с диспечирането, предоставянето на студен резерв и допълнителни услуги. Този договор е задължително условие за изпълнение на договорите за продажба на електрическа енергия /чл. 82, ал. 3 ЗЕ/. В § 197, ал. 2 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за енергетиката /обн., ДВ, бр. 54 от 17.07.2012 г., в сила от 17.07.2012 г./ е предвидено специално правомощие на Комисията да определи подлежащата на регулиране цена за достъп, като част от условията за достъп до сключването на договор и то по отношение на неключили в

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен независим специализиран държавен колективен орган, на когото са възложени функции по регулиране на дейностите в енергетиката, във водоснабдяването и канализацията – чл.10 ЗЕ, в рамките на законовите му правомощия, регламентирани в чл.21, т.8 от ЗЕ, съгласно който на КЕВР е предоставено правомощието да осъществява регулирането на цените в

случаите, предвидени в ЗЕ, както и да определя ежегодно пределна цена за сключване на сделки на пазара на балансираща енергия. В раздела за ценовото регулиране законодателят е посочил, че на регулиране от Комисията подлежат цените за достъп и/или за пренос през електропреносната и електроразпределителните мрежи (чл. 30, ал. 1, т. 10 и т. 13 ЗЕ). Решението е постановено в предвидената форма и при спазване на административно процесуалните правила за издаването му, поради което решението не страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

Атакуваното решение е постановено в съответствие с административнопроизводствените правила, в частност – с реда, предвиден в цитираните нормативни актове. От дружествата, и по - специално от заинтересованото лице Е. ЕАД, са постъпили заявления, назначена е работна група със заповед на Председателя на КЕВР, същата е изготвила доклад, приет на заседание на Комисията. Спазени са изискванията на чл. 47 от Наредба № 1/2017 г., видно от изложеното във фактичката част на настоящото решение досежно приемането на доклад на закрито заседание и обсъждането му в открито заседание. В съответствие с чл. 14 от ЗЕ е проведено обществено обсъждане, като информацията, включително докладът и проектът на решение са обявени на интернет страницата на КЕВР, достъпна до всички лица, а Комисията е изпратила и индивидуални писма до заинтересуваните организации. По този начин е спазено изискването на чл. 26 от АПК. В ЗЕ липсва задължение за изпращане на индивидуални покани до всички производители на ел. енергия, поради което в съответствие с чл. 26, ал. 2 вр. чл. 61, ал. 3 от АПК и с чл. 25, ал. 3 от ЗЕ и чл. 38, ал. 3 от Правилника за дейността на КЕВР и нейната администрация същите са били надлежно уведомени.

Възражението за незаконосъобразност на решението поради липсата на изискуемата форма, респ. липсата на мотиви и фактически основания, е неоснователно. В ЗЕ не се съдържат специални правила, относно начина на излагане на мотиви, който органът ще предпочете – общ или индивидуален, при обсъждане на постъпилите заявления от енергийните предприятия, съдържащи предложения за утвърждаване на цени. С приложения общ подход, КЕВР е гарантирала равнопоставеността на отделните категории енергийни предприятия и между видовете клиенти, като е спазила принципа посочен в чл.23 т.5 от ЗЕ.

Съгласно чл.13, ал.1 от ЗЕ КЕВР заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. В конкретния случай процесното решение е прието на заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ при наличие на изискуемия кворум - присъствали са 5 членове и председателя на комисията от общо 9-те членове на Комисията. В съответствие с изискването на 13, ал.3, т.1 от ЗЕ решението е прието с мнозинство от гласовете на 6 от членовете, от които 4-ма със стаж в енергетиката (при минимално изискване за положителен глас от поне двама от членовете със стаж в енергетиката), на закрито заседание на комисията съобразно чл.13, ал.7 вр. ал. 5 от ЗЕ, за което е съставен протокол с отразени в него начин на гласуване на членовете.

Видно от доказателствата по делото, спазена е била процедурата по провеждане на административното производство. Същата е установена в ЗЕ и в Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), приета на основание чл.36, ал.3 от ЗЕ. Производството е иницирано по заявление за утвърждаване на цени на електрическа енергия от 31.03.2017 г., с което Е. ЕАД е предложило утвърждаване на цена за достъп от 6,68 лева/МВтч на производители на

електрическа енергия, произведена от слънчева или вятърна енергия за периода 01.07.2017г. до 30.06.2018г. Предлаганата намалена цена за достъп спрямо утвърдената с решение № Ц-19 от 30.06.2016г. 0,34 лева/МВтч е в резултат на намалените разходи за компенсация спрямо определените с решение № Ц-19 от 30.06.2016г., както и по-високите прогнозни количества електрическа енергия, произведена от Ф. и ВяЕЦ за периода от 01.07.2017 г. до 30.06.2018 г.

В изготвеният на 26.05.2017г. доклад, приет на закрито заседание на КЕВР на 31.05.2017 г., във връзка със заявлението на Е. ЕАД, работната група е предложила цена за достъп от 6,68 лева/МВтч при необходими годишни приходи от 19 371 хил. лева и количества произведена електрическа енергия от слънчева или вятърна енергия в размер на 2 898 300 MWh. Същите стойности са приети и в оспореното решение. В самото решение се съдържа обстоен анализ кои изходни данни и заявени стойности КЕВР не приема и защо. Посочени са по вид и стойност ценообразуващите елементи, формирали процесната цена. Становищата на заинтересованите страни са обсъдени изрично в решението на КЕВР, като са изложени и конкретни мотиви по отношение на атакуваните цени. Мотивите са подробни и изцяло обосновават решението на административния орган. Посочени са правните и фактически основания за издаване на административния акт, а в оспорената част подробно са изложени съображенията, поради които цената за достъп е определена на 6,68 лева/МВтч при посочените в решението ценообразуващи елементи.

По тези причини, съдът намира за напълно неоснователен доводът на жалбоподателите, че решението не съдържа мотиви и цените са определени произволно. Същото съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. Противно на изложеното в жалбата, съдът намира, че в обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

По силата на чл. 21, ал. 1, т. 8, във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 13 от ЗЕ, на регулиране от КЕВР подлежат цените за достъп и/или за пренос през електроразпределителните мрежи. Според чл. 32, ал. 1 от ЗЕ, във връзка с чл. 3, ал. 1 от НРЦЕЕ Комисията може да регулира цените чрез прилагане на различни методи за регулиране, включително да определя показатели за ефективност на енергийните предприятия, показатели за сравнимост между тях, изпълнение на базисни критерии.

По смисъла на § 1, т. 15 от НРЦЕЕ (отм.) и наредбата действала към момента на издаване на процесния акт „регулаторен период“ е периодът между два регулаторни прегледа“, а „регулаторен преглед“ означава дейност, при която комисията извършва анализ и оценка на отчетната

информация за базисната година и прогнозната информация за следващ ценови/регулаторен период, предоставена от енергийните предприятия. В резултат на регулаторния преглед комисията утвърждава: а) прогнозните необходими приходи и цените на енергийните предприятия, включително икономически обосноваването на разходи и възвръщаемост на капитала или надценка за дейностите по съответните лицензии; б) продължителността на регулаторния период при регулиране чрез стимули, както и стойностите на ценообразуващите елементи, въз основа на които енергийните предприятия предлагат за утвърждаване цени за следващ ценови период в рамките на регулаторния период.

На основание чл. 3, ал. 7 от НРЦЕЕ Комисията с решение определя приложим метод за ценово регулиране за енергийните предприятия, като се ръководи от принципите по чл. 23 и чл. 31 от ЗЕ (идентична разпоредба съществува и в чл. 4, ал. 5 от Наредба № 3 от 18.03.2013 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, отменена).

Съдът намира за неоснователни изложените в жалбата твърдения за нарушение на чл. 23, т. 5 от ЗЕ, както и на чл. 31, т. 1, т. 6 и т. 8 от ЗЕ, и по-специално твърденията, че в оспореното решение не са изложени мотиви защо само производителите на електрическа енергия трябва да заплащат цена за достъп до електропреносната мрежа и то в еднакъв размер, налице е кръстосано субсидиране, както и намаляване на определената преференциална цена.

Цената и нейният размер, утвърдени с процесното решение в раздел V, т. 3, е в пряка взаимовръзка с утвърдената от КЕВР цена за достъп до електропреносната мрежа в раздел IV, т. 5 на Решение Ц-27 от 31.07.2015 г. и раздел V, т. 3 на Решение № Ц-19 от 30.06.2016 г.

В мотивите на настоящото Решение Ц-19 от 01.07.2017 г. (стр. 1) е посочено, че съгласно чл. 12 от Правилата за търговия с електрическа енергия, предмет на договорите за достъп е предоставянето на услугата „достъп до електропреносната мрежа“ и на системни услуги, в които се уреждат правата и задълженията на страните във връзка с диспечирането, предоставянето на студен резерв и допълнителни услуги, които договори са условие за изпълнение на договорите за продажба на електрическа енергия. Редът, условията и съотношението в заплащането на цените на тези услуги се определят с ПТЕЕ. По аргумент от чл. 12 и чл. 29 от ПТЕЕ, във връзка с понятието за системни услуги съгласно т. 53а от ДР на ЗЕ, цената за достъп до електропреносната мрежа отразява и разходите, които се предизвикват във връзка с управление на електроенергийната система и се отнасят към дейността по цялостно управление и администриране, т.е. и от дейността на производителите на електрическа енергия от възобновяеми източници.

За предходния ценови период Е. ЕАД е обосновало необходимост от допълнителен резерв с увеличение на диапазона за вторично регулиране на фотоволтаични електрически централи (Ф.) и от вятърни електрически централи (ВяЕЦ). Е. ЕАД е аргументирало искането си с характера на производството и потреблението на електрическа енергия като единен и сложен процес, зависещ от множество фактори - икономическо състояние на страната, метеорологични условия, степен на развитие на промишлеността, потребление на населението, аварийност на съоръженията. За постигане баланса на електроенергийната система, Е. ЕАД балансира във всеки един момент от време непринудените случайни отклонения, в т.ч. вследствие на аварии, на електрическия товар, производствените мощности и междусистемните обмени. Именно с оглед необходимостта от поддържане на баланса на електроенергийната система и компенсиране на влиянието на производството на електрическа енергия върху него от тези ВИ, преносният оператор Е. ЕАД е обосновало допълнителни разходи за закупуване на резерв за вторично регулиране за заплащане на термичните централи за пълноценно участие в първично и вторично регулиране, регулиране на напреженията и „цикли палене-гасене“.

В конкретният случай, видно и от мотивите на оспореното решение цената за достъп до електропреносната мрежа, която се дължи от производители от Ф. и ВяЕЦ, присъединени към електропреносната и електроразпределителните мрежи за цялото произведено количество електрическа енергия е формирана при следните ценообразуващи елементи:

Ценообразуващият елемент „количества електрическа енергия“ е посочен в подаденото от Е. ЕАД заявление за утвърждаване на цена за достъп за производители на електрическа енергия, произведена от слънчева или вятърна енергия, която се изкупува по преференциални цени, както и в допълнението към него. Същият включва 2 898 300 MWh, които представляват прогнозни количества електрическа енергия, които ще бъдат произведени от Ф. и от ВяЕЦ.

Ценообразуващият елемент „необходими годишни приходи“ в размер на 19 371 хил. лв. представлява сбор от разходите за осигуряване на допълнителен резерв от 100 MW, разделение на общия брой астрономически часове за една календарна година, който 8 760 часа, остойностени по 10 лв. за 1 MWh; разходи за компенсация в размер на 10 575 хил. лв. и възвръщаемост - описани в таблицата, находяща се на стр. 43 от процесното решение.

В настоящия случай, възвръщаемостта на капитала, на стойност 36 хил. лв., е изчислена като произведение на регулаторната база на активите (РБА) и одобрената средно-претеглена норма на възвръщаемост на капитала (НВ), като изчислението съответства на частта от формулата

по чл. 10, ал. 1 от НРЦЕЕ. РБА е изчислена по формулата по чл. 14, ал. 1 от НРЦЕЕ и е формирана само от необходимия оборотен капитал, като останалите елементи от формулата са нулеви стойности. Необходимият оборотен капитал (ОК) е определен като 1/8 от одобрените парични разходи, съгласно чл. 14, ал. 8 от НРЦЕЕ. Паричните разходи се формират само от разходите за допълнителен резерв - 8 760 хил. лв., тъй като „Разходите за компенсирание не са парични разходи за процесния период, тъй като това са извършени разходи през предходни периоди, които не са били възстановени на преносния оператор.

Следователно възвръщаемостта на капитала е изчислена в съответствие с относимите формули и изисквания по НРЦЕЕ, а именно тези съгласно чл. 10, ал. 1, чл. 14, ал. 1, чл. 14, ал. 8 и чл. 15, ал. 2 от НРЦЕЕ, поради което и определената раздел V, т. 3 от процесното решение цена е определена правилно и законосъобразно по основание и размер, въз основа на обективни критерии и конкретни параметри.

Съдът не споделя и твърденията за нарушение на принципа, в чл. 31, т. 1 от ЗЕ, съгласно който определените цени трябва да са недискриминационни и основани на обективни критерии и определени по прозрачен начин. Безспорно е, че производителите на електрическа енергия от вятър и слънце се влияят най-много от метеорологичните условия, поради което същите създават най-голяма опасност за енергийната система, поради внезапните пикове и спадове в производството на електрическа енергия от тези производители. Следователно, за да може да бъде балансирана системата, е необходимо закупуването на допълнителни услуги, както и признаване на по-високи разходи за диспечирание на посочените централи. Именно закупуването на допълнителни услуги и разходите свързани с това селедва да се вземат под внимание при определяне цена за достъп до мрежата на Е. ЕАД, които, както става ясно и от платформата им създават допълнителни разходи като цяло за балансиране на енергийната система.

Следователно не може да се приеме, че процесната цена за достъп е дискриминационна. Същата се дължи от тези, които създават реални разходи за управление на енергийната система, обоснована е на обективни критерии — поради силното влияние от метрологични условия и икономическа обстановка (произвежда се електроенергия, когато са подходящи метрологичните условия, независимо дали на стопанството му е необходима тази енергия или не и обратното) и е определена по прозрачен начин (в мотивите и обсъдените документи подробно е описан механизмът на определяне на цените за достъп и въз основа на какви документи и защо Комисията се е спряла на тях).

При приемане на процесното решение са спазени и принципите,

регламентирани в чл. 23, т. 3 и т. 5 от ЗЕ. Утвърдените от КЕВР цени са формирани при спазване на нормативните изисквания, в съответствие с правомощията на Комисията и в изпълнение на изискванията за ценово регулиране на дейностите по осигуряване на достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи, при баланс между интересите на енергийните предприятия и клиентите, осигуряване на равнопоставеност между отделните категории предприятия и потребители и създаване на стимули за ефективна дейност. Липсата на утвърдена цена за достъп до електропреносната и електроразпределителните мрежи би предизвикала конфликт между интересите на енергийните предприятия по смисъла на ЗЕ, тъй като законът е категоричен, че такава цена се дължи поради възмездността на услугата, която се предоставя (арг. от § 1, т. 15 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ). По този начин с приемането на процесното решение са осъществени и целите на ЗЕ, предвидени в чл. 2, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 - качествено и сигурно задоволяване на потребностите от електроенергия; енергийно развитие при ефективно използване на енергията и създаване на конкурентен и финансово стабилен енергиен пазар, поради което същото е и в съответствие и с целта на закона.

На следващо място, неправилно жалбоподателите считат, че по отношение на тях чрез цената за достъп до електропреносната мрежа е намалена определената преференциална цена. Следва да се отбележи, че определената преференциална цена се заплаща на основание чл. 31 от ЗЕВИ, а съгласно чл. 94 от ЗЕ крайните снабдители продават на обществения доставчик количествата електрическа енергия, която са закупили по чл. 31 от същия закон, по цената, по която са я закупили, тоест не се нарушава правото на производителите от ВИ да получат дължимата преференциална цена за произведената електрическа енергия при условията на чл. 31, ал. 5 от ЗЕВИ. От друга страна, цената за достъп до електропреносната мрежа е друг тип вземане, което подлежи на регулиране от КЕВР по реда на чл. 30, ал. 1, т. 10 от ЗЕ се събира по реда на ПТЭЕ (аргумент от чл. 126, ал. 3 от ПТЭЕ) и не е част от разходите, които са формирали конкретната преференциална цена за изкупуване на електрическата енергия, произведена от ВИ, което прави твърденията на жалбоподателя неоснователни и в този смисъл.

Тук следва да се посочи, че в чл. 29, ал. 2 от Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия (НРЦЕЕ), ясно е посочено как се образува цената за достъп за производители на електрическа енергия от възобновяеми източници с динамично променяща се генерация, а именно: въз основа на утвърдените прогнозни необходими годишни приходи съгласно чл. 10 от НРЦЕЕ и утвърденото прогнозно количество произведена електрическа енергия от производителите за съответния регулаторен или ценови период.

Текстът на посочената разпоредба е достатъчно ясен, поради което е видно, че КЕВР няма задължение да взема предвид отчетени разходи за който и да е предходен период, в случая този на действие на Решение № Ц-27 от 31.07.2015 г. на КЕВР. Още повече, че по отношение на цитираното решение на Комисията, Върховния административен съд (ВАС), е установил, че същото е правилно и законосъобразно.

Също така в чл. 3 от НРЦЕЕ, където са посочени основните методи на регулиране, така и във връзка с цялостния модел на регулиране, установен по отношение на предвидените цени, които попадат в приложното поле на чл. 30, ал. 1 от ЗЕ. Така видовете цени, които подлежат на регулиране се прилагат за бъдещ ценови период, като се използват прогнозни данни, които формират ценообразуващите елементи. Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1 от НРЦЕЕ използваният метод на ценово регулиране в конкретния случай е норма на възвръщаемост на капитала, „при който комисията след проведен регулаторен преглед утвърждава цени и необходими годишни приходи на енергийното предприятие за регулаторен период не по кратък от една година; следващ регулаторен преглед се извършва по решение на комисията или по заявление на енергийното предприятие при съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите приходи“. От анализа на горепосочените текстове е видно, че в оперативната самостоятелност на КЕВР е да прецени за всеки конкретен случай, дали са налице съществени отклонения между одобрените и отчетените елементи на необходимите годишни приходи. Този извод е залегнал и в мотивите на редица решение на Върховния административен съд, който се е произнесъл по законосъобразността на Решение № Ц-19 от 31.06.2016 г. на КЕВР. (вж. Решение № 9943 от 26.07.2017 г. на ВАС по адм. дело № 5783 от 2017 г. и др.).

Не следват различни изводи и от приетото по делото заключение на СИЕ. Видно от същото възвращаемостта на капитала е изчислена правилно и в съответствие с относимите формули от Наредба № 1/14.03.2017 г. В чл. 29, ал. 2 от НРЦЕЕ, ясно е посочено как се образува цената за достъп за производители на електрическа енергия от възобновяеми източници с динамично променяща се генерация, а именно: въз основа на утвърдените прогнозни необходими годишни приходи съгласно чл. 10 от НРЦЕЕ и утвърденото прогнозно количество произведена електрическа енергия от производителите за съответния регулаторен или ценови период. Текстът на посочената разпоредба е достатъчно ясен, поради което е видно, че КЕВР няма задължение да взема предвид отчетени разходи за който и да е предходен период, в случая този на действие на Решение № Ц-27 от 31.07.2015 г. или

Решение № Ц-19/ 30.06.2016 г. на КЕВР, което е потвърдено с редица влезли в сила решения на Върховния административен съд. По делото е изслушано повторно заключението на извършената тройна СИЕ, видно от същото не са установени несъответствия в някои или във всички параметри на утвърдената с Решение № Ц – 19/01.07.2017 г. на КЕВР цена за достъп до електропреносната мрежа на производители на електрическа енергия от възобновяеми източници с динамично променяща се генерация – от слънчева и вятърна енергия, присъединени към електропреносната и електроразпределителните мрежи, поради което не извършва замествания и изчисления, като е приела определените от КЕВР стойности в Решението за верни.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че атакуваната цена е изчислена в съответствие с относимите формули и изисквания съгласно НРЦЕЕ, поради което се явява законосъобразна, а жалбата – неоснователна. Не се констатират основанията посочени в чл.146 от АПК за отмяна на Решение № Ц – 19 от 01.07.2017 г. на КЕВР в обжалваната му част, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателите остават направените от тях разноски.

Ответникът и заинтересованата страна претендират разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде уважено. В тази връзка е необходимо да се отбележи, че на ответника на основание чл. 226, ал.3 от АПК във връзка чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение за три инстанции в общ размер от 14 400,00 лв. или по 600,00 лв. за всеки оспорващ, или 200,00 лв. за всяка една, тъй като делото се характеризира с особена фактическа и правна сложност. На Заинтересованата страна следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение само за настоящата инстанция в общ размер на 4 800,00 лв. или 200, 00 лв. за всеки жалбоподател на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, тъй като такова не е правено при първоначалното разглеждане на спора пред АССГ и пред ВАС.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], „У. С. БГ“, ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма],

ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма],
ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма],
ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма],
ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма],
ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма],
ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма],
ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник адв. С. и адв. Х. със съдебен адрес:
[населено място], р-н“Л.“, [улица], ет.6, срещу Решение №
Ц-19/01.07.2017 г. на КЕВР, в частта му по раздел V, т.3.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:
[населено място],[жк], [жилищен адрес]; „У. С. БГ“, ЕИК[ЕИК], със
седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3;
[фирма], ЕИК[ЕИК]; със седалище и адрес на управление: [населено
място], [улица], ет.3; [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на
управление: [населено място], [улица], ет.3; [фирма], ЕИК[ЕИК], със
седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3;
[фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено
място], [улица], офис сграда“А.“; [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и
адрес на управление: [населено място], [улица]; [фирма], ЕИК[ЕИК],
със седалище и адрес на управление: гр.С., [улица], ет.3; [фирма],
ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр.С., [улица], ет.3;
[фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр.С., [улица],
ет.3; [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК],
[фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма],
ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма],
ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма],
ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], всеки един от тях самостоятелно да
заплати на КЕВР сумата в размер на 600.00 лв./шестстотин лева/,
представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление:
[населено място],[жк], [жилищен адрес]; „У. С. БГ“, ЕИК[ЕИК], със
седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3;
[фирма], ЕИК[ЕИК]; със седалище и адрес на управление: [населено
място], [улица], ет.3; [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на
управление: [населено място], [улица], ет.3; [фирма], ЕИК[ЕИК], със
седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.3;
[фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено
място], [улица], офис сграда“А.“; [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и
адрес на управление: [населено място], [улица]; [фирма], ЕИК[ЕИК],
със седалище и адрес на управление: гр.С., [улица], ет.3; [фирма],
ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр.С., [улица], ет.3;
[фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: гр.С., [улица],
ет.3; [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК],

[фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], всеки един от тях самостоятелно да заплати на [фирма] сума в размер на 200.00 лв./двеста лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: